आचिचाय स तैः सेनामाचिकाय च राघवौ । १४ सर्गः
वभाण च न मे मायां जिगायेन्द्रोऽपि किं नृभिः ॥ ४६ ॥

आचिचायेत्यादि । स इन्द्रजित्सर्पास्त्रैर्व्वानराणां सेनामाचि ज॰म॰
चाय छन्नवान् विभाषाचेति अकुत्वपक्षे रूपं राघवौ च राम
लक्ष्मणावाचिकाय कुत्वपक्षे रूपं वभाण च भणति स्म मम माया
मिन्द्रोऽपि न जिगाय न जितवान् सन्लिटोर्जेरिति कुत्वं किं नृभिः
न किञ्चित्प्रयोजनमित्यर्थः ॥ ४६ ॥

आचिचायेत्यादि । स इन्द्रजित् तैः शरैरामसेनां आचि भ॰
चाय राघवौ रामलक्ष्मणौ चाचिकाय आच्छादितवान् चिन
चिञ्चित्यां चेःकिर्व्वासनयोरिति विभाषया किः एवञ्च वभाण
उक्तवान् ऋभणचेति चकारात् शब्दे किं वभाणेत्याह मम
मायां इन्द्रोऽपि न जिगाय नृभिर्म्मनुष्यैः किं न किञ्चित्प्रयोजनमि
त्यर्थः जेर्गिःसन्योरिति ग्यादेशः ॥ ४६ ॥

आचिक्याते च भयोऽपि राघवौ तेन पन्नगैः । तौ
मुमुहतुरुद्विग्नौ वसुधायाञ्च पेततुः ॥ ४७ ॥

आचिक्यातइत्यादि । तेनेन्द्रजिता भूयोऽपि राघवावाचिक्याते ज॰म॰
छन्नौ कर्म्मणि लिट् तौ पाशबद्धौ मुमुहतुः मोहङ्गतौ उद्विग्नौ
समीहितानिष्पत्तेः वसुधायाञ्च पेततुः पतितौ बन्धपरवशीकृत
त्वात् ॥ ४७ ॥